

aldaar wenschen voort te zetten, zoodat zij zich overcomstig haart kerkelijk karakter in hoofdzaak beperkt tot gymnasiale opleiding van toekomstige dienaren des Woords in de Gereformeerde Kerken, en niet bedoelt op ééne lijn te staan met de Gereformeerde Gymnasia van Zetten en Amsterdam. Trouwens is ook door het *officieel* leerplan de voorbereiding te Kampen niet geheel dezelfde als aan de Gereformeerde gymnasia met hunnen *essenrijen* cursus, die verband houdt met de eischen voor de toelating tot de academische lessen geest.

Wordt het besluit der Synode geheel uitgevoerd overeenkomstig de linnar gemaakt bedoeling, wellicht dat dan de Gereformeerde Gymnasia die meer beperkte concurrentie kunnen dragen.

Toch moet het besluit der Synode te meer doen gevoelen dat voortdurend niet aan het oprichten van een Gereformerd Gymnasium elders valt te denken. Zeker zoude het hoogst verblifdend wezen, indien op iedere plaats van eenigen omvang een Gereformerd Gymnasium kon bestaan. Maar zooder zij wij daarbij niet. Nog hebben de Gereformeerden over het gansche land samen te werken, en hun gevoel van solidariteit te tonen in het gemeenschappelijk dragen en steunen van wat tot dusver gescheiden werd. Wordt dit verstaan en betracht, dan zijn wij voor de toekomst van het Zetensch Gymnasium niet zonder hoop.

Over de voorstellen om het gymnasium te verplaatsen, laat het verslag zich in dezer voege uit.

Gelijk wij zoeven aantipten werd in de pers uitgesproken dat het Gymnasium, zoodat het in leven kunnen blijven, verplaatst moest worden; zels werd daarbij te kennen gegeven dat, indien het Curatorium onverzettelijk bleef, elders een nieuwe inrichting gevestigd moest worden.

Natuurlijk kan de Algemeene Vergadering, die alleen hierover heeft te beslissen, tot vertrek uit Zetten besluiten. Tot dusver werd echter geen voorstel in dien geest gedaan, en ook voad het Curatorium geen aanleiding daartoe, hoeczeer het wel de zaak ter sprake heeft gebracht.

Dat het Curatorium zoodanig voorstel niet deed, wordt echter niet aan minder verdedigbare vasthoudendheid toegeschreven. Het Curatorium hoopd althans zich steeds bereid te staan de leiding te volgen, die in de zich wijzigende omstandigheden is gelopen. Echter schijnt welens te worden vergeten, dat wat *verplaatsing* wordt genoemd, niet anders zou wezen dan het likvideren van de bestaande instelling, en het vestigen van een geheel nieuwe, gepast met belangrijk geldelijk verlies.

Immers staat te vreesen, dat verkoop van het onroerend goed, dat aan de Vereeniging behoort, met groote schade zou geschieden, wijl anderen weinig behoefte aan de groote gebouwen zouden hebben. Buiten het Gymnasium heeft toch de Vereeniging nog het gebouw, waarin het vroegere Instituut gevestigd was, met particuliere woning, en vier leeraarwoningen, biokogewijze, twee aan twee, gebouwd. Men zou dit vermoedelijk een niet onaanmerkelijk kapitaal in de hiel der betrouwe achterlaten, en wanklijk niet de bestellingen als het ware slechts hebben in te laden om ze elders uit te pakken. Voor zoodanige verhuizing na zouden dan ook wel zeer ernstige gronden moeten bestaan.

En heeft Zetten al schaduwwijden. — maar waar ontbreken die? — de lichtstralen behoeven toch waarlijk niet met moeite gezocht te worden. Het onbenlemd genot van de frische buitenlucht, in gezonde omgeving, zonder veel afdeling, is iedereen van belang voordeel. En de prijs van f 500 voor inwoning, kost, volledig gymnasiaal ondericht en voortdurend toezicht met leiding en opvoeding — wat alles tezamen vaak f 1000, f 1000 en meer kost — is zeker niet hoog.

Voor den zinnen de voortgeelen van Amsterdam, voor den ander die van Zetten meer wagen. Misschien dat juist deze twee Gymnasia, waar zij nu gevestigd zijn, voor het oogenblik althans op niet geheel onbevredigende wijze in de behoeften voorzien.

Over het uitbreiden van een beaemtelijke ziekte in den loop dezer jaars, een infectie, die, helaas, ook naar Amsterdam overkwam, en den President Curator, Prof. Fabius, zóó heftig nantatte, dat angst voor zijn leven in veler hart sloeg, en nóg de nawaarsen van zijn lijden zich gevoelen doen, meldt het verslag ons dit:

Bijzondere uitgaven werden, gelijk wij zeiden, veroorzaakt door de beaemtelijke ziekte, waardoor het Gymnasium in het afgelopen jaar werd beaemt. Den 25sten Mei ontving het Curatorium persisch onverwacht het bericht, dat een der interie herlingen door roodvonk was aangeast. Wat dit zeggen wil voor een inrichting, waarin een zestigtal personen — groot en klein — gehuust zijn, behoeft wel geen betoef. En dit zeven weken voor de groote vakantie, in den vollen schouder, juist bij het anderen van de laatste voorbereiding voor de overgangsexamens. De sedert afgetreden Curator, Dr. HERMANNES, heeft in die dagen nog zeer geaerde diensten bewezen. In overleg met den Regent en den geneesheer werd het raadzaam geacht den patient naar het toen ledigstaande gebouw van het Instituut over te brengen, waaraan later ook de tweede leerling, die aangeast werd, is geantwoerd. De derde, die getroffen werd, was het jongste kind van den Regent. Toen echter heeft het den Heere in zijne barmhertigheid behaagd de uitbreiding der krankheid te stuiten. Zelf heeft Hij den ouders en ons allen de vreugde berijkt dat niet één der aangeastus is bezweken.

Moge ook deze beproeving een vrucht der gerechtigheid afwerpen! In dank voor 's Heeren uitreding, en in verlevendiging van het besef, ook onder onze leerlingen, dat onze dagen slechts een handbreed zijn gesteld; ons leven is als een damp, die voor een weinig tijds genien wordt, en daarna verdwijnt; dat het ook voor de jeugdigen van jaren voegt te zeggen, althans te bedenken: 'Indien de Heere wil, en wij leven zullen, zoo zullen wij dit of dat doen.' 'Wat wij wesen niet 'wat morgen geschieden zal'.' (Jan. IV : 14, 15.)

Tot onze blijdschap hebben de ouders, aan wie bericht van ziekte geronden is, kunnen besluiten de leerlingen te Zetten te laten, en kon zoo het onderwijs op geregelde wijze voortgaan. Ook zijn de overgangsexamens op dien gewonen tijd algemeen, waartvan de uitslag, in verband met later afgelegde na-examens, was, dat 34 leerlingen tot een hogere klasse konden bevorderd worden, en 10 in hunne klasse moesten blijven. Aan 4 leerlingen kon vergunning gegeven worden zich voor een examen aan te melden, dat den toegang tot de Universiteit ontsluit. Allen leverde het staats-examen af in Den Haag, en, hoeczeer dit jaar een zoo groot percentage afgewezen werd, viel aan ons Gymnasium de heugelijke uitkomst ten deel, dat slechts één hunner niet slaagde, die echter na de vacante met goeden uitslag het admittie-examen aflegde aan de Vrije Universiteit.

Onder de drie candidaten, die het diploma der Staats-Commissie verwierren, bevond zich weder een, die voor medische studien was bestemd, zoodat het Curatorium versterkt werd in het vertrouwen, dat het Gymnasium voldoende is ingericht met het oog op alle Faculteiten.

Moge de uitkomst toonen, dat de oudstichting van Ds. Van Lingen nóg steeds door ons volk op prijs gesteld, zich met eere kan handhaven, ook waar, gelijk op elk terrein, de soms zoo pijnlijke concurrentie van zelf uit de ontwikkeling van ons Christelijk onderwijs geboren wordt.

Officiële Berichten.

Met verhoging uit het Kerkblad van 18 Juni.

VLAARDINGEN, 6 Juni 1897. Daartoe uitnodigd door gedeputeerden van eenigen Kerkeraden, en volgens opdracht van zijn eigen Kerkeraad, is onze broeder Dr. L. van der Valk van Scheveningen naar Lerwick, de hoofdstad der Schotland-eilanden op de Oostkust van Schot-

land, getogen, om daar een maand ongeveer door te brengen in den dienst des Woords onder onze visscherlieden, die om dezen tijd des jaars de haringvisscherij aan de Schotsche kust uitoefenen. Ds. Lion Cachet van Rotterdam heeft de goedheid gehad, eenige broeders in Schotland van dien voorgenoemen arbeid te verwittigen en broeder van der Valk naar de bevalligheid, inzonderheid aan Ds. Wilcoek te Lerwick. Ds. Lion Cachet had de eer dezen te Edinburgh te ontmoeten en mocht van hem vernemen, dat hij broeder van der Valk zooveel mogelijk bijstond zou verlenen. Zijn Ew. zorgde dan ook reeds voor logies en een sprekeplaats. Na in de gastvrije woning van Ds. Lion Cachet het avondeten genuttigd, Gods Woord gelezen en geboden te hebben, geleidden eenige broeders gisteravond Ds. van der Valk naar de stoomboot *Britannia*. Met deze boot is onze broeder naar Leith vertrokken, om van daar naar Lerwick te reizen en tot den voorgenoemen arbeid in te gaan. Wij bevelen onzen broeder en zijnen gewichtvollen arbeid onder de honderden visschers in de voorbede der kerken aan. Moge God de Heere hem op ons gemeenschappelijk gebied veilig leiden, nabij zijn en zegnen! Dat hij in welstand terugkeere tot de zijnen en de gemeente, die hem zóó gewillig eenige weken al wilde staan!

Namens Deputaten ad hoc, W. SIEDERS, Vice-praeses.

Vergadering der Classis Deventer, op 19 Mei 1897.

De vergadering wordt op gewone wijze geopend. Ds. Brummelkamp wordt naar toeberust met het presidium belast en Ds. Slager wordt aangewezen als scriba.

Het onderzoek overeenkomstig art. 41 D. K. O. leverde geen bijzonder, behalve een vraag van Warden, hoe gehandeld moet worden met een lidmaat, dat groote onverschilligheid openbaart in betrekking tot de kerk, maar toch niet verklaart, dat hij van de Gereformeerde kerk afstand doet? Aan de broeders wordt de raad gegeven, om nog eerst voort te gaan met dat lidmaat te vernemen. Op een vraag van denzelfden kerkeraad: Hoe te handelen met een lidmaat, dat vroeger voor zijn lidmaatschap bedankt heeft en nu wel wenscht terug te keeren? — wordt door de vergadering geantwoord: zoo iemand betering des levens belooft en bewijst, mag en kan hij niet worden geweigerd.

Wordt naar aanleiding van een vraag van Wijhe, voorgesteld om 't besluit te nemen, dat in de Classis zonder haar advies geen kerk overgaat tot het beoepnen van een leeraar op een traktement beneden f 800.— 's jaars, en vrije woning.

Dit voorstel wordt aangehouden tot de volgende vergadering, opdat de kerkeraden er inmiddele over beraadslagen mogen.

Hengeloovo, is de doop wettig, die beidien is met de formule tot den Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, en wel naar aanleiding, dat iemand als lidmaat dier kerk wenschte aangenomen te worden, welke op die wijze gedoopt was. De Classis spreekt uit, geen vrijmoedigheid te hebben tot het advies, om in dit geval den doop voor onwettig te verklaren en alzo den doop te bediennen.

Nadat de voorzitter zijn erkentelijkheid tot de broeders heeft uitgesproken voor den stem hem geboden en met name Da. W. Diemer, die voor het laatst als lid der Classis de vergadering bijwoont, een aangename en gezellige rust te hebben gewenscht, beantwoordt Ds. Diemer deze toeppraak wederkerig hartelijk en wenscht de Classis des Heeren zegen toe.

De vergadering wordt op verzoek van den voorzitter door den scriba met dankzegging gesloten.

Vergadering der Classe 's Gravenhage, gehouden 8 Juni 11, in het gebouw 's Baarslaan' te 's Gravenhage.

In het moderamen nemen zitting Ds. Wijmenga als praeses, Ds. Troost als assessor, Ds. Sikkel als scriba.

Uit de credentiaalen blijkt, dat de vijfden kerken weinig vertegenwoordigd zijn; alleen van Rijswijk was slechts één afgevaardigde ter vergadering.

Ds. Los voor het eerst ter vergadering aanwezig, wordt door den praeses hartelijk verwelkomd.

Op het ingekomen verzoek der 'Vereeniging tegen de Prostitutie,' dat de Classis zich uitspreeke tegen het stel van de reglementering der ontsicht, wordt besloten deze vereeniging te berichten: 'Dat door de Bijbelijden der Gereformeerde kerken, meer bepaaldelijk door de verklaring van het zevende gebod van de Wet des Heeren in den Heidelbergse Catechismus, alle regeling en bescherming van het plegen van ontsicht ten stelligste veroordeeld wordt.'

Na het zingen van Ps. 84: 3 wordt de vergadering gesloten met dankzegging door Ds. Troost.

Vergadering van de Gereformeerde kerken in de Classe Amsterdam.

Als praeses fungeert Ds. Brouwer; als scriba is Ds. Karssen.

De vergadering wordt geopend met het zingen van Ps. 121: 1, de lezing van Ps. 121 en gebed.

Bij de behandeling van Art. 25 van de regeling wordt door kerkvisitatoren medegedeeld, dat sedert de laatste vergadering der kerken van 's Gravenhage en Nederhord den Berg zijn bezocht en dat de kerk van Uithoorn weldra hoopt te komen tot eigen dienst des Woords en der Sacramenten.

Aan Ouderkerk wordt op haar verzoek, bebloofd, dat de Classis aan deputaten voor de hooge Overheid kennis zal geven van de ineen-sneling, welke plaats had.

Verder wordt bij het onderzoek naar Art. 41 D. K. aan Naarden raad gegeven, hoe te handelen met een broeder, die zijn kind niet liet doopen in de Geref. kerk.

De Zending zal in een volgende vergadering een punt van bespreking uitmaken.

Naar aanleiding van een schrijven der Vereeniging tegen de Prostitutie, spreekt de Classis als naar gevoelen uit, dat alle reglementering, in plaats van bestrijding der zonde, tegen Gods Woord is.

De van Schelven sluit de vergadering met gebed.

AGENDUM VOOR DE

8de Centrale Diakonale Conferentie der Gereformeerde Kerken in Nederland, te houden te Amersfoort op Dinsdag 24 Juni 1897, in het Kerkgebouw der Geref. Kerk; aanvang des morgens ten 10 uur.

1. Wat is het oordeel der Conferentie over de behandeling der diakonalia op de Synode te Middelburg (zie acta 1893 art. 139, en acta 1896 art. 10). Is het niet gewenscht, dat deze Conferentie hierop hare aandacht vestige, met het oog op de vele Diakonale zaken, die een goede regeling behoeven? — Amsterdam A.

2. Mag een Diakonie weeskinderen afdelen, om dezelve voor rekening der Gemeente op te voeden, indien sulc een wees een vermogen van f 2000.— heeft? — Amsterdam A.

3. Mag de Diakonie eenere Geref. Kerk voor een idioot subsidie vragen, van het Rijk, de Provincie en de Gemeente? — Enschede B.

4. Heeft de Diakonie roeping, om zooveel mogelijk het gebruik van de bank van leening, door hen, die geregeld worden ondersteund, tegen te gaan? Zoo ja, welke middelen zijn daartoe aan te bevelen?

Ligt het op den weg der Diakonie om bij te dragen in de kosten van het Christelijk onderwijs voor die kinderen, waarvan de ouders niet, of bij uitzondering worden bedeed? — Assen.

5. Mag de Diakonie met vrijmoedigheid gebruik maken ten behoeve harer armen van medische hulp, ten koste van de burgerlijke armenkas? — Apeldoorn A.

6. Zou het niet wenschelijk zijn, dat deze Conferentie met aandrang er op wijst, dat Diakonien, wier middelen sulc toelenen, verplicht zijn Diakonien van gebaurede kerken die in financieele moeielijkheden verkeeren, bij te staan?

In hoever kunnen Diakonen nuttig zijn, voor huisbezock, zonder in het ambtelijk werk van Leeraars en Ouderlingen te treden? — Van het Comité.

Van het Comité.

De vergadering spreke uit, of deze Centrale Diakonale Conferentie zal bestendig bijtre. Zoo ja, waar en wanneer zal zij weer bijeenkomen?

6. De Conferentie voorzie in de vacaturen, ontstaande door de periodieke aftreding van de Broeders B. J. Lindedoom, W. H. van Schaick, W. Haakema en C. F. van Meyenfildt.

Namens het Comité: B. J. LINDEDOOM, Voorzitter. C. F. VAN MEYENFILT, Secretaris.

Door Kinderen. BIJ GOEDE VRIENDEN. XIX.

In driemaal minder tijd zeker, dan hij er anders voor gebruikt zou hebben, was Walter door 't bosch heen naar de kust geseled. Daar zag hij het vaartuig, een groot driemastship, bijna vlak voor zich. Hij wilde schreeuwen, maar 't was hem onmogelijk; hij strekte de armen uit, en... op 'tzelfde oogenblik tilmelde hij in 't zand, en bleef daar roerloos liggen als een doode.

Intusschen hadden verscheidene zeelieden, die van 't schip naar den wal tuurden, op de witte zandstreek den knaap bemerkt en hem zien vallen. Een boot werd uitgezet, en weldra waren een tiental schepselieden aan land, en stonden om Walter heen.

'Hij is dood!' riepen enkelen, terwijl allen met verbazing en medelijden het lichaam beschouwden, dat voor hen in 't zand lag.

En wel was het een gezicht, dat zelfs niet weerkartige mannen roeren kon. Uitgezet en thans doodsbleek, scheen de jonge man bij zijn val te zijn bezweken. Bloed verfloede zijn voeten en zijn wangen, die door de doornstriken waren opengereten. De uitgemagerde wangen hadden een blauwe kleur, en heel het lichaam werd nog slechts hier en daar gedekt door gescheurde lappen, kleunroos en vuil.

'Was een beeld van onbesluitelijke ellende. Zwigend bleven de mannen er een oogenblik bij staan. Toen legde er een de hand op Walter's borst, terwijl de anderen in spanning afwachten wat volgen zou. Eindelijk sprak een stem:

'Dood is hij niet; zijn hart klopt nog.'

Zes sterke handen lieven nu Walter op, en droegen hem in 't bosch, waar hij oeder een schaduwwijken boom op een koele plek werd neergezet. Nu begon de slauwte, door inspanning in hitte veroorzaakt, te wijken. Hij sloeg even de oogen op, en keek verwilderd, als een die uit een benauwden droom ontwaakt, om zich heen. Wat was dat? Waren er werkelijk menschen bij hem? Gewis, het moest zoo zijn, want hij hoorde een stem die hem iets vroeg en in een taal die hem bekend leek. Hij verstonh dat echter niet recht. 'Walter!' bracht hij met moeite uit. Toen viel hij weder in onmacht, even bleek als in voren.

De bootman, die meegegaan was, haalde een flesch te voorschijn met water en wijn. Voorzichtig goot hij den machteloze een dronk in de keel, en herhaalde dit een keer of wat. Dit hielp; Walter deed weer de oogen open en de slauwte week. Hij dronk tot heel de flesch ledig was. Toen gaven de mannen hem een stuk weekte beschuit, dat hij niet graagte verslond. En zijn blikken — spreken kon hij bijna niet — schenen om meer te vragen.

'Nu niet, jongen,' sprak de bootman goedhartig, 'zou je dood kunnen wezen, als je nu te veel lading inkreeg. Ernst naar boord; dan kan de dokter 't van mij overnemen.'

Zoo werd dan Walter in de boot gedragen, en aan boord van het schip gebracht. 't Was, als had de laatste inspanning hem ook de laatste kracht geroofd, want hij gevoelde zich al beheldt hij ook zijn bewustzijn, toch zoo zwak als een heel klein kind. Staant of zels zitten was hem onmogelijk. Hij werd op een bed gelegd, en weldra verscheen aan dat bed de kapitein.

'Was een slinke zeeman, met onverschrokken, eenigzins uitdagenden blik. Doch Walter was te zwak daarop te letten. Misschien was dat maar goed ook. Want wellicht zou hij, althaus nu, meer dan verlegen zijn geweest, zoo hij geweten had wie voor hem stond. Immers dat was geen ander dan de beroemde zeekapitein en bevelhebber James Cook 's, van wien Walter, gelijk heel Engeland, had hooren spreken. 't Was daar zelfde zeevaarder en ontdekker, die driemaal een reis deed om de wereld. Doch op de derde werd hij in een strijd met de inboorlingen, op de Zuidzee-eilanden opgegeten.

'Nu mijn jongen,' sprak Cook vriendelijk, 'moet je eens je bes doen om te antwoorden op hetgeen ik je zal vragen. 'U wilt allen wel optekenen,' ging hij voort tot een officier, die naast hem stond.

'Hoe heet je?' 'Walter Smith.'

'Vanwaar ben je uitgezeld?'

'Van Portsmouth.'

'Hoe oud ben je?'

'Er kwam geen antwoord. De kapitein herhaalde zijn vraag. Maar blijkbare was het Walter onmogelijk te antwoorden: zijn gebengens scheen voor een oogenblik geheel weg. 'Hoe kwam je hier?' vroeg Cook nu. 'Verdwald in 't bosch — schip weggezeild,' kon Walter nog uitbrengen, maar meteen vielen zijn oogen dicht, en werd hij weer doodsbleek.

'We moeten 't er heden maar bij laten, mijnheer,' sprak Cook tot den officier. 'Daar

'Sprek uit: Deijens Kerk.

komt gelukkig de dokter; die moet zijn kunst naar eens beproeven.'

't Zal misschien den lezer verwonderen, dat de kapitein den zieken, uitgeputten jongen dadelijk met vragen lastig viel. Maar dat was zijn plicht. Niemand begreep, hoe daar een Engelsche jonkman op een onbewoond Galapagos-eiland verzeld kwam, en dat in zoo ellendigen toestand, dien dood, zoo 't scheen, nabij. Er kon een misdaad zijn gepleegd, multerij kon op een schip hebben plaats gehad. Ook dachten sommige officieren aan zeerovers of een schipbreuk; altemaal dingen, waarvan sommige in die dagen niet zeldzaam waren. 't Was dus van 't hoogste belang iets daarover te vernemen. En daar nu de meeste vast geloofden, dat Walter geen dag meer leven zou, moest men wel den tijd uitkooopen. Veel had het echter, zagen we, niet gelaast.

De dokter, van 't geval ond-richt, had reeds eenige geneesmiddelen meegebracht. Hij liet Walter een warm bad geven, en hem toen naar bed nederen brengen, waar hem een gemakkelijker leger werd bereid. Weldra zonk Walter in een vasten slaap, die een halven dag en meer duurde. Toen bij ontwaakte brak juist de morgen aan. Hij zag rond, verbaasd dat hij niet meer in het ruitloof lag, waar hem bij het ontwaken de zon soms vlak in 't gezicht scheen. Blijkbaar bevond hij zich in een schip, gelijk vroeger. Maar hoe hij er kwam en wat er pas met hem gebeurd was, kon hij zich 't minst niet herinneren. Hij wilde optaan, maar dat was onmogelijk. Met een pijnlijken schreeuw viel hij bij de eerste poging weer achterover.

De dokter trad juist binnen. Hij zette zich bij den zieke, die hem toefluisterde: 'O, mijnheer, hoe kom ik hier toch?'

'Dat hoort ge later wel jongen,' was 't antwoord; 'gij moet nu eerst wat stan.'

Een oogenblik later verscheen de kok met scheepsbesluit en warme maak. 't enige wat Walter mocht gebruiken. Met moeite, wegens zijn groote zwakheid, kreeg hij 't naar binnen, maar het smaakte hem koutelijk. In hoelang had hij niet zoo heerlijk geeten!

'En nu weer rusten, vriend,' sprak de dokter, 'sik kom weerm.'

Een paar uur later verscheen de kapitein opnieuw, om Walter te ondervragen. 't Was verwonderlijk, hoeveel goeds hem de rust en de werking had gedaan. Niet alleen begon hij nu te begrijpen wat met hem gebeurd was, maar hij kon ook behoorlijk op alle vragen antwoord geven, zijn ouderdom zeggen, het schip noemen waarop hij had gevaren, vertellen van den kapitein en zoo meer. Na een half uur

Advertentiën.

Heden is onze hartelijk geliefden Echtgenoot en Vader, de Heer WILLEM CHRISTIAAN BREEN, na eene langdurige krankheid, in den ouderdom van 73 jaren en 10 maanden in den Heere ontslagen.

Wed. W. C. BREEN, geb. C. F. HOLST. Dr. JOH. C. BREEN. Amsterdam, 10 Juni 1897.

Heden ontsiep onze trouwe medelbestuurder, de Heer W. C. BREEN.

Van af de oprichting der Nederl. Vereeniging van Vrienden der Waarheid, was hij een harer ijverigste bestuursleden. Aan zijn groote dogmatische kennis paarde hij een bijzonder liefde voor een zuivere kerkregering. Hij mocht de vrijmaking der Gereformeerde kerken aanschouwen en ontving de kroon, weggelegd voor hen, die den goeden strijd hebben gestreden en het gelooft behouden.

Namens het Bestuur, Dr. F. L. RUTGERS, Voorzitter. G. H. A. CROSHIDE, Secretaris. Amsterdam, 10 Juni 1897.

L. G. WEISZ & Co., Commissarissen in Electien, Prinsengracht bij de Prinsensstraat, No. 157, AMSTERDAM.

Admissie-Examen.

Het eerstvolgend examen ter toelating tot de lessen aan de Vrije Universiteit gegeven, zal D. V. worden afgenomen DINSDAG 8 JULI. Hun, die zich daaraan wenschen te onderwerpen, wordt verzocht, zich met opgave van ouderdom, woonplaats en der faculteit, waarin zij wenschen te studeren, schriftelijk aan te melden bij dien ondergetoekende, vóór of op Dinsdag 29 Juni.

Daarbij wordt herinnerd aan het volgende Senaatsbesluit betreffende het Hebreeuwach: 'Aan hen, die tot de colleges in de Hebreeuwache taal en in de Bijbelsche antiquiteiten wenschen te worden toegelaten, zal, na gunstigen uitslag van het Admissie-Examen, een afzonderlijk examen worden afgenomen in de eerste beginselen der Hebreeuwache taal, waaraan zal moeten blijken, dat de candidaat met behulp van het woordenboek een paar versen Hebreeuwach grammatisch kan ontleiden en vertalen. Aan dit examen moeten zich onderwerpen allen, die tot de colleges in de Hebreeuwache taal en de Bijbelsche antiquiteiten wenschen te worden toegelaten, dus ook zij, die met gunstigen uitslag het examen aan een Gymnasium of voor de Staatscommissie hebben afgelegd.'

De des. der H. Jan, Dr. J. WOLTJER.

P. VAN EIJK. Firma JOHANNES KRAMER & Co. DAN 15-17, AMSTERDAM.

Kopen en verkoopen EFFEDTEN, diverse LOTEN en vromele COUPONS. Wisselen Gouden, Zilveren MUNTEN en vromele Banknoten. Slijten PROLONGATEN en BELEENINGEN. Nemen gelden af DEPOSITO 1/2 pCt. onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

ELECTRICHE DRUKKERIJ, Amsterdam.

wist Cook al wat hij welen wilde, er vertrok zegnende: 'Nu jongen, blijf je bij ons. Zoo God wil, brengen we je weer naar Engeland. Maar voor 't oogenblik gaat de reis nog niet daarheen.'

CORRESPONDENTIE.

X. — 'Mac,' vóór Schotsche namen, beduidt: Zook, zoals in Macpherson, Mackenzie enz. Dit 'Mac' moet bij 't uitspreken niet den klemtoon hebben.

Gereformeerde Gezindheid. Gereformeerde Kerken. BEROEPEN: Veere (cl. Middelburg), O. J. Geerling, te Brouwerhaven — Nederhord den Berg en Nichtevecht, D. Bakker, te Broek op Langendijk. — Strjen, C. J. van Binsbergen, te Loosduinen. — Zaanadam A. J. Breukelaar, te Bodegraven. — Pletersburen en Wierhuizen, H. T. Hoeksema, te Zevernhuizen. — Rijswijk (cl. 's Gravenhage), A. H. Geselle Meerburg, te Delft.

BEREDAKT: Oultgensplaat, P. Warmenhoven, te Ablasserdam B. — Gouda B. L. H. Wagenaar, te Arnhem. — 's Gravenhage B. D. Ringnald, te Ouda-hoorn. — Staphorst, J. Meijer Jr., te Langenlag (gem. Heino). — Houwerzijl, J. Sluis, te Lunterznereden. — Ottoland, door C. Sicketers Cz., Bolnes. — Alkerk, L. Bouma, te Emlekamp (Bentheim). — Hattum, W. Breukelaar, te Halfweg.

Nederlandsche Hervormde Kerk. BEROEPEN: Sirjanaland (cl. Zierikzee), G. Smit, cand. te Utrecht. — Akkerwoude, L. H. Bleeker, te Nederhemert. — Oud- en Nieuw Gastel, W. J. Pijzel, te Nierheim c. a. — Nieuwpoort, A. Dekker, cand. — Hoek (cl. IJsendijke), L. C. Teraeden, te Maasd. — Hoogeveen, B. J. van Heiningen, te Huisen. — Klaaswaal, B. A. de Jong, te Harderwijk. — Schoonoord, (Dr.) J. J. Knaap, cand. te Harderwijk. — Geertzmidberg, J. J. Ongezege W. J., te Terborg.

— Burgwed c. a., J. de Burgwed c. a., J. de Vieser, te Brake. — Den Berg op Texel, P. E. A. Schröder, te Nieuw-Vennep (gem. Haardammerker). AANKOMEN: Ter Aa (gem. Ruwijl), J. Weener, cand. — Grootegast, J. J. Knaap, cand. te Harderwijk. — Eerdtbeek, G. van Hoogerstraten, cand. — Oversche, door W. van der Waal, te Wijk bij Heerde c. a. — Geldermaisen, J. C. Prins, te Alkerk. — Haulerwijk, H. P. Stegenga, cand. — Neerlangbroek, W. J. de Leeuw, cand.

BEDAKT: Grijskenke (Zeel), A. Dekker, cand. Roermond, N. J. Teiders, te Oosterwijk op Moerdestel. — Hellow (gem. Haalen) en Ankeveen, W. Hellema, cand. te Utrecht. — Oostermeer, G. Vellenga, te Kootwijk. — Utwijk c. a., H. K. Wolfenberger, cand. — Varsveld, J. L. Pierson, te Hengelo. — Heemskerck, W. Koobol, te Oostvoorne. — Zwartsmaal, E. U. Schallenberg, cand. — 's Heerenhoek, Nieuwliet, Schame en Vlakte (cl. Goes), A. Dekker, cand. te Bergambacht.

Zoo zou dat gevallen natuur werken, indien niet in de schijnlijkheid ware...

In glas kas wel. Daarom aangelegd, om spijker te kunn voor zulk saai niet. Uit dien gemeene gratie eerst na de dacht, en eer ware ingekom en buiten verb ware toegepa ene schief ge hem voor verd gemeene grati om te maken ven ga, noch ouden brui...

doe. De gem stillend zenuw te sterke pril en daardoor en alzoo het afweert en te geldt dan oc elke medicij schen den aa of de natuur toch, die ons bloed te wort Er moet e legd, dat en gemeene gra lijke mensche dispositie vuc minst niet, deze beide b van buiten a niet kan opl Of vindt me het door Go dorst en h dat den do die den ho natuur ontp worden toegt scheid tussch tusschen bro zover water entegen kam malen tosta toch komen zoowel water door dienzelf menscheijk l lichaam, schi ander niet u tot den me een als het bloed te w is zijn allerli dit niet het brengen of b ligher of b gien niet w zeer zeker d ons mensche Pruisisch bla natuur en de genomen m dingamidde zoen norma zijn, of he natuur. Te natuur past onze artsen.

Wes ont Roemle kers onder verklaring hardheid v dualisme v blifft ook z overtuiging, fenen. Va na onze sk kelijken sta ons van G den aanleg in overlees dualisme in walden. O menschelijk!

Gereformeerd Gymnasium, te Amsterdam.

Ouders of Voogden, die hunne Zonen of Papillen met den nieuwen Cursus op eenere klassen van het Gereformeerd Gymnasium te AMSTERDAM wenschen geplaatst te zien, kunnen zich aanmelden voor 't Juli bij den ondergetoekende. PROGRAMMA'S zijn te verkrijgen met opgave der eischen voor de